

Arrest

nr. 68 592 van 17 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 10 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VANDEVOORDE loco advocaat L. LUYTENS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma, geboren in Hogosht (gemeente Kamenicë) en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. Bij het uitbreken van het gewapende conflict in Kosovo verloor u alle contacten met uw ouders, broers en zussen. Sindsdien heeft u geen idee van hun verblijf noch of zij nog al dan niet in leven zijn. U kwam terecht bij uw tante S. N. (...) (X). Uw tante noemde u haar broer, waardoor u dacht dat zij uw zus was. U en uw tante woonden in Urosevac bij een Albanese man, S. (...), die jullie uit medelijden onderdak gaf. In ruil daarvoor diende u voor hem te werken. U hielp hem met het kweken van groenten en knapte klusjes voor hem op. In 2007 vertrok uw tante naar Servië. U bleef achter bij S. (...) en zijn gezin. Telkens u in Kosovo buiten kwam werd u door een drie à viertal Albanezen uitgescholden. Ze zeiden dat u een Roma bent en u terug moest keren naar uw eigen

volk. Ook andere Serviërs en Albanezen verweten u een zigeuner te zijn. U diende geen klacht in tegen deze beledigingen omdat de politie uw kant niet zou kiezen. Bovendien bent u ervan overtuigd dat u nog meer problemen zou krijgen met deze personen als u hen zou aangeven. Aangezien u in Kosovo geen vrijheid had en u diende te leven bij een voor u onbekende Albanees besloot u Kosovo te verlaten. Uw tante keerde vanuit Servië terug naar Kosovo. Zij vertelde u dat zij niet uw zus was maar uw tante. Ze nam u mee naar België, waar jullie op 20 september 2010 asiel hebben aangevraagd. Op aanraden van uw tante vroeg u asiel aan onder de naam S.E. (...), terwijl u in werkelijkheid D. E. (...) heet. Op 22 november 2010 deed uw tante afstand van haar asielaanvraag. Ter staving van uw asielaanvraag legde u een geboorteakte, uitgereikt te Vranje op 27/08/2008 en een geboorteakte, uitgereikt te Kamenicë op 19/04/2011 neer.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Zo dient vooreerst te worden vastgesteld dat uw algemene kennis over Kosovo en over Urosevac in het bijzonder beperkt is. Hoewel u verklaarde sinds de leeftijd van zes jaar in Urosevac te hebben gewoond, kende u de Albanese benaming voor deze gemeente niet (CGVS p. 6-7). De Albanese benaming voor Urosevac is "Ferizaj". Er kan nochtans redelijkerwijs van iemand die meer dan tien jaar in Urosevac heeft gewoond, er naar school ging en daarenboven nog inwoonde bij een Albanees gezin, verwacht worden dat hij de meest courant gebruikte benaming voor deze stad en gemeente kent. Voorts kende u, naast Gracanica, geen enkel dorp of stad rond Urosevac. Ook wijken in Urosevac waren u volledig onbekend. U verklaarde weliswaar dat er een treinstation was in Urosevac, maar de weg er naartoe beschrijven kon u niet (CGVS p. 7). Niettegenstaande u verklaarde vijf jaar lang school gelopen te hebben in Urosevac kende u ook het adres van de school niet (CGVS p. 10).

De geloofwaardigheid van uw recent verblijf wordt nog bijkomend ondermijnd door het feit dat u verklaarde van uw zes tot elf jaar in Urosevac de Servische school, Vuk Karadzic, bezocht te hebben. U verklaarde dat er in Urosevac één Albanese en één Servische school was (CGVS, p. 4, 10 en 11). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat er in de gemeente Urosevac geen Servische school is. Vier kinderen uit de gemeente die het Servisch curriculum volgen gaan hiervoor naar een Servische school in de gemeente Lipjan. Er wordt in de gemeente Urosevac enkel onderwijs in het Albanees voorzien, de taal waarvan u beweert dat u ze niet spreekt (CGVS, p. 4). Gevraagd naar andere steden in Kosovo noemde u onder meer Preshevë. Preshevë is echter een gemeente in Zuid-Servië (CGVS p. 7). Daarenboven kende u ook geen enkele rivier in Kosovo (CGVS p. 7). Bovendien weet u niet wat UNMIK (United Nations Interim Administrative Mission in Kosovo) is terwijl UNMIK een cruciale rol heeft gespeeld bij de wederopbouw van het na-oorlogse Kosovo en alom tegenwoordig is (CGVS, p. 12). U legde weliswaar een Kosovaarse geboorteakte uitgereikt op 19 april 2011 neer (CGVS p.12). Hieruit blijkt echter geenszins uw daadwerkelijk verblijf in Kosovo sinds 1999. Er dient immers op gewezen te worden dat u beweerde dat uw tante deze geboorteakte pas ging afhalen toen u reeds in België verbleef. In dit verband is het bovendien bijzonder bevreemdend dat uit deze geboorteakte blijkt dat u pas de dag waarop deze werd afgehaald geregistreerd werd. Bijgevolg staat ook dit document geenszins uw daadwerkelijk verblijf in Kosovo sinds de oorlog in 1999, integendeel.

Dat aan uw recent verblijf ernstig getwijfeld kan worden blijkt ook uit een aantal inconsistenties in uw opeenvolgende verklaringen. Zo verklaarde u aanvankelijk dat u, sinds het uitbreken van de bombardementen tot aan uw vertrek naar België, steeds bij uw tante heeft gewoond in Urosevac (CGVS p. 7-8). Jullie zouden nimmer elders hebben gewoond noch zouden u of uw tante ooit naar het buitenland zijn gegaan (CGVS p. 9). Toen u echter geconfronteerd werd met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, waaruit blijkt dat uw tante zich in het jaar 2007 liet registreren in Kosovo maar deze registratie verrichte van buiten Kosovo bleef u aanvankelijk vasthouden aan uw eerdere verklaringen. Pas na lang aandringen en nadat u de kans kreeg om te overleggen met uw voogd en advocaat verklaarde u plots dat uw tante in 2007 tot jullie vertrek naar België in Servië was. Uzelf zou in Kosovo zijn gebleven (CGVS p. 13-14).

Echter, nog volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat uw zus D. V. (...) sinds 2008 in België verblijft. Zij verklaarde tijdens haar gehoor voor het Commissariaat-generaal in november 2009 dat u, samen met jullie ouders in Bujanovac (Zuid-Servië) verbleef (CGVS I zus D. V. (...) p. 4).

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan uw effectieve verblijfplaats(en) sinds het uitbreken van de oorlog in Kosovo in 1999 niet worden vastgesteld en kan er bijgevolg ook geen enkel geloof gehecht worden aan uw vluchtmotieven.

Wat betreft de situatie voor de Roma in Kosovo, waarvan u volgens de door u neergelegde geboorteakte staatsburger bent, dient er gewezen te worden op de informatie waarover het

Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo, sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is na de missie bevestigd door een continue opvolging van de situatie in Kosovo. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie en erna met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Deze gesprekspartners staan nog steeds in contact met het Commissariaat-generaal. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2011 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Wel toont de informatie van het Commissariaat-generaal aan dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Hoewel de implementatie van dergelijke plannen niet altijd even efficiënt verloopt onder meer door beperkte budgetten en door een gebrekkige communicatie tussen de

verschillende Kosovaarse overheden die bij de uitwerking van de plannen betrokken zijn, blijkt uit de informatie tevens dat reeds meerdere kernaspecten ervan geconcretiseerd werden. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

Het andere door u neergelegde document kan aan bovenstaande bevindingen niets wijzigen. Uw oude geboortakte tonen louter uw identiteit en uw herkomst uit Kosovo aan, die in deze beslissing op zich niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept zij de schending in van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes

in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.2. Waar verzoekende partij volhardt in haar verklaringen dat zij steeds in Kosovo heeft gewoond tot aan haar vertrek naar België, zij het in zeer moeilijke omstandigheden, wijst de Raad erop dat, het louter volharden in een bepaald standpunt, niet volstaat om de beslissing van verwerende partij op dit punt te ontkrachten, nu het aan verzoekende partij toekomt om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, alwaar zij aldus in gebreke blijft. Bijgevolg beperkt de Raad zich tot de verwijzing naar de motivering van verwerende partij, waar die stelt dat aan haar vluchtrelaas geen geloof kan worden gehecht omdat haar effectieve verblijfplaats sinds het uitbreken van de Kosovaarse oorlog in 1999 niet kan worden vastgesteld, gezien het totale gebrek aan kennis van verzoekende partij over Kosovo en in het bijzonder over Urosevac, de plaats waar zij woonachtig zou zijn geweest sinds het uitbreken van de oorlog, verzoekende partij aangeeft op een Servische school te hebben gezeten in Urosevac, terwijl uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er in Urosevac geen Servische scholen zijn, zij middels het bijbrengen van haar geboorteakte evenmin kan aantonen dat zij effectief in Kosovo is verbleven, en het bovendien zeer bevreemdend is dat uit deze akte blijkt dat verzoekende partij pas op de dag waarop deze akte werd afgehaald, nadat verzoekende partij reeds in België verbleef, werd geregistreerd in Kosovo, zij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de woonplaats van haar tante en nu uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat haar zus sinds 2008 in België verblijft en deze bovendien tijdens haar gehoor bij het Commissariaat-generaal in november 2009 heeft verklaard dat zij samen met verzoekende partij en hun ouders in Zuid-Servië verbleven. Alle voormelde door verwerende partij aangehaalde motieven die het volstrekt ongeloofwaardig maken dat verzoekende partij sedert het begin van de Kosovaarse oorlog nog in Kosovo zou hebben verbleven, worden door verzoekende partij ongemoeid gelaten en derhalve als onbetwist en vaststaand beschouwd.

2.2.3.1. Verzoekende partij concentreert zich in haar verzoekschrift in hoofdzaak op de weerlegging van de motivering van verwerende partij met betrekking tot de situatie van de Roma-minderheid in Kosovo. Verzoekende partij gaat om verschillende redenen niet akkoord met de bevindingen van de commissaris-generaal. Zo betoogt zij dat er zich nog steeds problemen voordoen voor Roma in Kosovo met betrekking tot het respecteren van de fundamentele mensenrechten en dat de situatie voor deze bevolkingsgroep haast ondraaglijk is, wat zich uit in de bevolkingscijfers (slechts 0,01% van de populatie in Pristina is Roma).

Verzoekende partij wijst verwerende partij er verder op dat, in tegenstelling tot wat deze laatste beweert, er zich wel degelijk etnisch geïnspireerd geweld voordoet in Kosovo, maar dat de rapportering hiervan problematisch is, omdat de minderheden geen vertrouwen hebben in de instanties en er geen gevolg wordt gegeven aan hun klachten.

Verder geeft verzoekende partij nog een korte theoretische uiteenzetting, gebaseerd op "*de rechtspraak*" over de voorwaarden waaronder discriminerende maatregelen een vervolging kunnen uitmaken in vluchtelingrechtelijke zin, waarmee zij verondersteld wordt de motivering van verwerende partij dat de moeilijke socio-economische situatie voor de Roma-bevolking in Kosovo op zich geen vervolging omwille van hun loutere etnische origine uitmaakt, te willen weerleggen.

Verzoekende partij betwist eveneens de bevinding in de bestreden beslissing dat er een gestage vooruitgang kan worden vastgesteld met betrekking tot de integratie van de Roma-minderheid. Zij benadrukt dat er slechts sprake is van een "*Plan*" voor de integratie van de RAE-gemeenschap, m.a.w. werden er nog geen concrete maatregelen genomen ter verbetering van de situatie.

Tenslotte verzet verzoekende partij zich tegen de motivering dat de aldaar aanwezige instanties op toereikende wijze bescherming kunnen bieden aan de Roma-bevolking. Verzoekende partij verwijt de commissaris-generaal dat deze conclusie bijzonder vaag, algemeen, niet overtuigend en lichtzinnig is. Bovendien is deze bevinding afkomstig van de commissaris-generaal zelf. Verzoekende partij onderstreept dat zij niet op afdoende wijze bescherming kan verkrijgen vanwege de nationale overheden in Kosovo.

2.2.3.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij zich in bovenstaande argumentering louter beperkt tot het stapsgewijs tegenspreken van de verschillende bevindingen van verwerende partij over de situatie voor de Roma-minderheid in Kosovo. Verzoekende partij laat echter na enige concrete gegevens en/of andersluidende informatie aan te brengen aan de hand waarvan zij kan aantonen dat de informatie door het Commissariaat-generaal aangewend en gebaseerd op verklaringen van verschillende betrouwbare en objectieve bronnen (administratief dossier, stuk 15, zeer uitgebreide landeninformatie waaronder een "*Subject Related Briefing*" over de situatie van de RAE-gemeenschap in Urosevac), niet correct zou zijn.

Verzoekende partij beperkt zich immers enkel tot het uiten van blote beweringen, gelet op het feit dat zij geen concrete andersluidende informatie bijbrengt, waar het toch aan haar toekomt om met concrete gegevens de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen. Verzoekende partij blijft hier aldus in gebreke zodat desbetreffende motieven van de bestreden beslissing aangaande de algemene situatie voor Roma in Kosovo, onverminderd overeind blijven.

2.2.4. Verwerende partij kon dan ook terecht uit de vaststellingen dat de effectieve verblijfplaats van verzoekende partij sinds het uitbreken van de oorlog in Kosovo in 1999 niet kan worden vastgesteld, waardoor aan haar vluchtrelaas geen enkel geloof kan worden gehecht en op basis van de verbeterde situatie voor de RAE-gemeenschap in Kosovo waarvan verzoekende partij de nationaliteit bezit, besluiten tot de niet erkenning van de vluchtelingenstatus en tot het niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus voorzien bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

2.2.5. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien oktober tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT